

РЕШЕНИЕ

№ 11051

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2587** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на началник група отдел „Пътна полиция“ в Столична дирекция на вътрешните работи, (ОПП-СДВР), чрез юрк. А. против решение № 608 от 02.02.2024 г., постановено по НАХД № 1141/2023 г. по описа на Софийския районен съд. Наведени са доводи за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Изтъква се, че регистрацията на процесното МПС е била служебно прекратена, по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Сочи се, че собственикът и/или водачът са длъжни да познават законовите последици, явяващи се резултат от неизпълнението на това им задължение - в случая, прекратяването на регистрацията на автомобила, предвид което незнанието на фактическите обстоятелствата на състава на нарушението не изключвало изцяло вината на нарушителя, изключва само умисъла /арг. чл. 14 от НК /. На следващо място посочва, че при служебно прекратяване на регистрацията, не се изисква изземване на регистрационните табели на автомобила и на част 2 на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство, които се отнемат едва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение - арг. чл. 143, ал. 11 от ЗДвП. След

като към момента на съставяне на АУАН Е. е бил със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, последният е осъществил състава на вмененото му нарушение по смисъла на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и правилно е ангажирана неговата административнонаказателната отговорност на посоченото основание. Твърди се, че наказателното постановление е издадено при точно прилагане на материалния закон, предвиждащ прилагане на принудителни административни мерки за осигуряване безопасността на движението, чрез спазване на правилата за движение по пътищата, както и законоустановените задължения на всеки един собственик/водач. Претендира се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две инстанции.

Ответникът Е. Р. Е., чрез процесуалния си представител адв. И. оспорва подадената касационна жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни аргументи за неоснователността ѝ излага в представеното по делото становище от 05.03.2024 г. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Налице са основания за отмяна на съдебното решение на районния съд, по съображения, различни от изложените в касационната жалба.

Касационният контрол за законосъобразност, осъществяван от административния съд е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които касационната инстанция следи служебно. Чл. 220 от АПК установява забрана за фактически установявания. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В настоящия случай по делото липсват каквито и да било фактически установявания. В нарушение на чл. 305, ал. 3 от НПК, приложим субсидиарно на основание препращащата разпоредба на чл. 84 от ЗАНН, в мотивите на решението не се посочват установените обстоятелства и доказателствените материали, които ги установяват. Липсата на противоречиви доказателства освобождава съда от задължение да изложи кои от тях кредитира и кои не, но не и от това да извърши собствен анализ на доказателствения материал, въз основа на който да изложи фактите, които счита за установени по делото. Констатираното процесуално нарушение е от категорията на съществените, тъй като липсата на фактически установявания в оспореното решение пречатства проверката на касационната инстанция на законосъобразността на изводите на районния съд. При липса на анализ и преценка на събраните по делото доказателства, доказателствени и фактически

изводи относно релевантните за нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да обсъди фактите, включени в предмета на доказване и да установи фактическа обстановка по делото.

Софийският районен съд не е изложил мотиви относно компетентността на актосъставителя и наказващия орган и спазени ли са сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

В нарушение на принципа по чл. 13 от НПК, първоинстанционният съд не е събрал доказателства, че прекратяването на регистрацията е било съобщено на собственика на моторно превозно средство от отдел „Пътна полиция“ или по какъвто и да е друг начин, не само по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Узнаването подлежи на доказване с всички доказателства и доказателствени средства. Както се посочва в мотивите на Тълкувателно постановление №2/05.04.2023 г. по т.д. № 2/2023 г. на ВКС и ВАС, на което се е позовал районния съд, необходимо е във всеки конкретен случай да бъдат изследвани и доказани всички елементи от състава на административното нарушение, включително вината, която в административнонаказателния процес не се предполага. В случая това не е сторено.

Предвид изложеното обжалваното решение следва да бъде отменено като неправилно и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд. При новото разглеждане на делото следва да се съберат доказателства че прекратяването на регистрацията е било съобщено на собственика на моторно превозно средство от отдел „Пътна полиция“ или по какъвто и да е друг начин, не само по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Съставът на Софийският районен съд следва да извърши анализ и преценка на събраните по делото доказателства, доказателствени и фактически изводи относно релевантните за нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелства, включени в предмета на доказване, да се произнесе по компетентността на актосъставителя и наказващия орган и спазени ли са сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

При този изход на спора, с решението разноски не следва да се възлагат. На основание чл. 226, ал. 3, вр. чл. 228 от АПК, вр. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, при новото разглеждане на делото Софийският районен съд следва да се произнесе и по разноските за водене на делото пред касационната инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 2 от АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 608 от 02.02.2024 г., постановено по НАХД № 1141/2023г. на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.